

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka, v právní věci žalobce **E., s.r.o.**, se sídlem V. 145, R., zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské nám. 21, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 12. 2013 č. j. 31418/13/5000-14303-711309 a ze dne 23. 12. 2013 č. j. 31642/13/5000-14201-711429, o dani z přidané hodnoty,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23.12.2013, č.j. 31642/13/5000-14201-711429 a č.j. 31418/13/5000-14303-711309, se zrušují a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na nákladech řízení částku 28570 Kč, a to k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se dvěma žalobami domáhal zrušení shora označených rozhodnutí žalovaného, kterými žalovaný odvolání proti rozhodnutím o zastavení odvolacího řízení ve věci odvolání

proti dodatečným platebním výměrům zamítl a napadená rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 21. 3. 2013, č. j. 922615/13/2121-24800-201012, č. j. 922626/13/2121-24800-201012 a č. j. 922634 /13/2121-24800-201012, potvrdil.

Krajský soud v Praze svým usnesením ze dne 11. 2. 2014, č. j. 46 Af 2/2014-35 spojil obě věci ke společnému projednání podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)

Stěžejním argumentem žalobce je tvrzení, že žalovaný pochybil (stejně jako správce daně), když nepřihlédl k žádosti o prodloužení lhůty pro odstranění vad odvolání, kterou žalobce podal (prostřednictvím svého zmocněnce, Mgr. Petra Václavka, advokáta), ani k upřesnění rozsahu plné moci, podaného tímž zmocněncem. Žalobce odkázal na judikaturu NSS, zejména pak na rozsudek ze dne 20. 12. 2006, sp. zn. 2 As 28/2006, podle kterého *„Vzhledem ke zvláštnímu postavení a povinnostem advokáta, jež vyplývají ze zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, mohou státní orgány, jež vedou řízení o právech a povinnostech osob, oprávněně předpokládat, že jedná-li advokát za určitou osobu, je třeba mít v pochybnostech za to, že za ni jedná v rámci zmocnění, jež mu tato osoba udělila, nevyjde-li najevo opak“*. Z výše uvedeného žalobce dovozuje, že správce daně měl v pochybnostech vycházet z toho, že plná moc pro Mgr. Václavka se vztahovala i na řízení o odvolání proti dodatečným platebním výměrům. Pokud však přesto měl správce daně pochybnosti o rozsahu plné moci a vyzval žalobce k upřesnění rozsahu, bylo ze strany žalobce zcela dostatečné, pokud rozsah plné moci upřesnil prostřednictvím svého zmocněnce, Mgr. Václavka. Postupem správce daně, který doplnění odvolání podané zmocněncem neakceptoval a rozhodl o zastavení odvolacího řízení pro neodstranění vad odvolání, pak byla podle žalobce hrubě porušena jeho procesní práva.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že správce postupoval zcela v souladu s ustanovením § 28 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, když při pochybnostech o rozsahu zmocnění vyzval zmocnitele k upřesnění rozsahu zmocnění a poučil jej, že pokud zmocnitel neupřesní rozsah zmocnění jinak, bude zmocnění pokládáno za zmocnění toliko ve vztahu k řízení o daňové kontrole. Dále uvedl, že je zcela pochopitelné, že správce daně neakceptoval upřesnění rozsahu zmocnění dodané zmocněncem, jelikož nelze připustit, aby si zmocněnec sám určoval rozsah zmocnění, aniž by zmocnitel v tomto ohledu projevil svou vůli. K odkazu na judikaturu NSS pak žalovaný uvedl, že daňový řád má specifickou úpravu oproti úpravě obsažené v zákoně č. 500/2004 Sb., správním řádu, ve znění pozdějších předpisů a klade důraz na jednoznačnost zmocnění – v této souvislosti argumentoval i legislativním vývojem úpravy, jelikož přijetím daňového řádu byla opuštěna konstrukce, podle níž nejasně vymezený rozsah zmocnění zakládal fikci generální plné moci.

Závěrem svého vyjádření navrhl žalobce zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Dne 17. 12. 2012 byla správci daně doručena blanketní odvolání proti dodatečným platebním výměrům vydaným po daňové kontrole ukončené Zprávou o daňové kontrole č. j. 144084/12/069930201169 ze dne 29. 10. 2012. V rámci daňové kontroly bylo kontrolováno plnění daňových povinností na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2008, 2009, 2010 a na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. - 12. měsíc roku 2009 a 1. - 4. čtvrtletí roku 2010.

Jelikož podaná odvolání neobsahovala zákonem požadované náležitosti, vyzval správce daně žalobce výzvami dle ustanovení § 112 odst. 2 daňového řádu ze dne 21. 1. 2013 k doplnění odvolání. V těchto výzvách byl žalobce poučen, že nebudou-li vady podaných odvolání odstraněny, bude odvolací řízení v souladu s ustanovením § 112 odst. 3 daňového řádu zastaveno. Lhůtu pro odstranění vad podání stanovil správce daně v délce 15 dnů ode dne doručení předmětných výzev. Výzvy byly doručeny do datové schránky žalobce dne 22. 1. 2012.

Na výzvy k odstranění vad odvolání reagoval dne 5. 2. 2013 Mgr. Petr Václavek, advokát, a to podáními označenými jako „Žádost o prodloužení lhůty k odstranění vad odvolání“. Tato podání (Žádosti o prodloužení lhůty k odstranění vad odvolání) byla podepsána pouze Mgr. Petrem Václavkem. Jelikož měl správce daně pro řízení s daňovým subjektem k dispozici plnou moc ze dne 24. 1. 2012, kterou dle jejího obsahu posoudil jako plnou moc omezenou pouze na úkony týkající se daňové kontroly a ta byla podle jeho názoru podpisem zprávy o daňové kontrole spotřebována, správce daně proto výzvami dle ustanovení § 74 odst. 1 daňového řádu ze dne 13. 2. 2013 vyzval žalobce k odstranění vad podání „spočívajících v doložení plné moci ve věci zastupování pro Mgr. Petra Václavka, advokáta, č. osvědčení 10687“. Správce daně k tomu stanovil žalobci lhůtu v délce 8 dnů ode dne doručení výzev. Žalobci i jeho zástupci byly výzvy doručeny dne 14. 2. 2013.

Dne 25. 2. 2013 byla správci daně doručena podání označená jako „Reakce na výzvu správce daně ze dne 13. 2. 2012“, podepsaná Mgr. Petrem Václavkem. V nich podatel odkazuje na plnou moc předloženou na počátku daňové kontroly, tedy na plnou moc ze dne 24. 1. 2012 doručenou správci daně dne 2. 2. 2012.

Správce daně na základě písemností Mgr. Petra Václavka doručených dne 25. 2. 2013 znovu prozkoumal znění plné moci a vyzval výzvami dle ustanovení § 28 odst. 2 daňového řádu ze dne 27. 2. 2013 žalobce k vyjasnění a přesnému vymezení rozsahu plné moci ze dne 24. 1. 2012 evidované u správce daně pod č. j. 13483/12/930. I tyto výzvy byly zaslány přímo žalobci s tím, že Mgr. Petru Václavkovi byly zaslány na vědomí. Ve výzvách byl žalobce poučen, že pokud nebude přesně vymezen rozsah plné moci, bude správce daně hledět na tuto plnou moc jako na plnou moc udělenou zmocněnci, Mgr. Petru Václavkovi, výhradně pro zastupování v rámci daňové kontroly.

K těmto výzvám obdržel správce daně dne 7. 3. 2013 reakce od Mgr. Petra Václavka, ve kterých uvádí, že „ve shodě s daňovým subjektem“ sděluje, že plná moc byla zmocněnci udělena jako neomezená pro celé daňové řízení, tedy i pro případné navazující řízení u odvolacího orgánu. Od žalobce v pozici zmocnitele správce daně požadované objasnění obsahu plné moci neobdržel.

Dne 21. 3. 2013 proto správce daně vydal rozhodnutí o zastavení odvolacích řízení. V odůvodnění svých rozhodnutí uvedl, že jelikož nemohl žádostem o prodloužení lhůty k odstranění vad odvolání z důvodu jejich podání neoprávněnou osobou vyhovět, uplynula dnem 6. 3. 2013 lhůta pro odstranění vad odvolání.

Proti rozhodnutím o zastavení odvolacího řízení podal žalobce prostřednictvím Mgr. Petra Václavka dne 15. 4. 2013 blanketní odvolání, která byla následně dne 28. 5. 2013 doplněna po výzvách k odstranění vad odvolání ze dne 25. 4. 2013. Ke každému z těchto doplnění byla přiložena plná moc ze dne 15. 4. 2013 udělená žalobcem pro Mgr. Petra Václavka a formulovaná stejným způsobem jako v případě původní plné moci, pouze do prázdného prostoru tištěného textu shodného s tištěným textem původní plné moci byl ručně dopsán text: „řízení o odvolání proti rozhodnutí FÚ Rakovník ze dne 21. 3. 2013, č. j. 922615/13/2121-24800-201012/ č. j. 922626/13/2121-24800-201012/ č. j. 922634/13/2121-24800-201012.“ Dne 23. 12. vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný ztotožnil se závěry správce daně o neúčinnosti žádostí o prodloužení lhůty k odstranění vad odvolání.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů [s. ř. s.]). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Spornou otázkou v projednávané věci je to, zda správce daně postupoval správně, když nepřihlédl k žádosti o prodloužení lhůty k doplnění odvolání podané Mgr. Václavkem.

Soud se nejprve zabýval posouzením rozsahu sporné plné moci pro Mgr. Václavka doručené správci daně dne 2. 2. 2012. Plná moc má zčásti formulářovou povahu, zčásti je individualizována. Má formu a obsah, jakých často užívají advokáti při poskytování právních služeb svým klientům. Ve formulářové části plné moci je rozsah oprávnění zástupce vymezen takto: Mgr. Václavěk je zmocněn, aby žalobce "*obhajoval, resp. ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony, přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti, uzavíral smíry a narovnání, uznával uplatněné nároky, vzdával se nároků, podával opravné prostředky nebo námitky a vzdával se jich, vymáhal nároky, plnění nároků přijímal, jejich plnění potvrzoval, dědictví odmítal nebo neodmítal, jmenoval rozhodce a sjednával rozhodčí smlouvy, to vše i tehdy, když je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci.*" Tuto plnou moc žalobce udělil "*i v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu a zákoníku práce*". Individualizovaná část plné moci začíná předtištěnou formulací navazující na zmocnění v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu a zákoníku práce a znějící "*(...) a jako zvláštní plnou moc k řízení o daňové kontrole vedené a zahájené Finančním úřadem v Rakovníku pod č. j. 143808/11/069930201169*". Jak výše uvedeno, k vyhotovení plné moci bylo užito předem připraveného formuláře určeného v podstatě pro jakékoli zastoupení klienta advokátem, plná moc pak byla ještě konkretizována dodatkem, že se jedná také o zvláštní plnou moc k

zastoupení žalobce u Finančního úřadu v Rakovníku, přičemž věc byla specifikována jednak typem řízení (řízení o daňové kontrole) a jednak číslem jednacím daňové kontroly.

Otázkou však zůstává, zda plnou moc chápat úzce (jak učinil správce daně), tedy jako plnou moc vztahující se pouze ve vztahu k řízení o daňové kontrole, či zda plnou moc chápat širěji, tedy jako plnou moc zahrnující i zastupování ve věcech, které s daňovou kontrolou věcně souvisí a přímo na ni navazují (tedy včetně řízení o odvolání proti dodatečným platebním výměrům, které byly vydány právě na základě výsledků daňové kontroly). Soud k této otázce konstatuje, že obě výkladové možnosti pokládá za přípustné a obě mají své racionální opodstatnění, což ostatně připustil i NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2006, sp. zn. 2 As 28/2006, kde byla posuzována plná moc obdobného znění.

V projednávané věci má soud za to, že předloženou plnou moc je třeba vyložit tak, že žalobce zplnomocnil advokáta k zastupování ve všech v úvahu připadajících věcech, včetně zastoupení v řízení o daňové kontrole, přičemž dodatek týkající se zastoupení žalobce v řízení o daňové kontrole je ve formuláři plné moci nadbytečný. Soud při posouzení rozsahu plné moci žalobce udělené dne 24.1.2012 advokátovi vycházel především ze závěrů rozhodnutí rozšířeného senátu NSS č.j. 8 Azs 16/2007-158, který posuzoval obdobně konstruovanou plnou moc. O tom, že v jiném řízení vedeném se žalobcem správním orgánům pochybnosti o rozsahu plné moci udělené Mgr. Petru Václavkovi žalobcem nevznikly, svědčí řízení o žádosti žalobce o posečkání úhrady daně. V tomto řízení postupoval správce daně vůči žalobci zcela opačně než v projednávané věci, když byl srozuměn s vysvětlením, že udělená plná moc není nijak omezena. Postup finančních úřadů v projednávané věci však soud nemůže hodnotit jako porušení zásady legitimního očekávání, neboť se nedá zatím hovořit o ustálené praxi finančních úřadů a obě předmětná řízení probíhala v podstatě současně.

Soud tedy uzavírá, že správce daně i žalovaný postupovali v řízení nezákonně, pokud řízení o odvolání bylo zastaveno. Z výše uvedených důvodů soud zrušil rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto řízení bude žalovaný vycházet z toho, že žalobce udělil Mgr. Petru Václavkovi neomezenou plnou moc pro řízení před finančními úřady.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto má právo proti žalovanému na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady spočívají v úhradě za pět úkonů poskytnuté právní služby advokátem po 3100 Kč a pětkrát režijní paušál podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), DPH ve výši 21 % a náhrada za soudní poplatky ve výši 3000 Kč a 5000 Kč, celkem 28570 Kč.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, její zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 03. 05. 2016

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Pavlína Švejdová